

Čís. 16030.

Nebyla-li zažalovaná pohledávka přihlášena ke konkursu (§ 104 konk. ř.) a nevzdal-li se žalobce práva domáhati se zaplacení ze jmění náležícího do konkursní podstaty, nelze za konkursního řízení pokračovati ve sporu ani proti úpadci, ani proti konkursní podstatě. Zcela v š e o b e c n ý návrh na pokračování v přerušném sporném řízení proti žalovanému (úpadci), nevymezující jmění, jehož se spor týká, není za konkursu přípustný a jest jej odmítnouti.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1937, Rv I 19/35.)

Srv. rozh. čís. 2327, 4297, 14374, 14639, 15463 Sb. n. s.

Žalobkyně podala odvolání z rozsudku soudu první stolice ze dne 5. dubna 1932, jímž nebyl uznán důvodem po právu žalobní nárok na náhradu škody, jíž se domáhala na žalovaném lékaři Dr. P. Odvolací spis byl doručen právnímu zástupci žalovaného dne 8. září 1932. Dne 23. července 1932 byl na jmění žalovaného prohlášen konkurs. Usnesením ze dne 24. září 1932 přerušil soud první stolice spor, ježto byl na jmění žalovaného prohlášen konkurs (§ 8 odst. 1 konk. ř.). Správce konkursní podstaty prohlásil podáním ze dne 25. ledna 1933, že nevstupuje do sporu. V seznamu pohledávek přihlášených ke konkursu nebyla uvedena zažalovaná pohledávka. Podáním ze dne 9. dubna 1934 navrhla žalobkyně, aby bylo v přerušném řízení pokračováno proti žalovanému (nikoli, aby bylo pokračováno proti správci úpadkové podstaty), aby žalovaný byl vyzván k podání odvolacího sdělení a aby potom byly spisy předloženy vrchnímu soudu k rozhodnutí. Soud první stolice dne 16. května 1934 předložil spisy odvolacímu soudu. K poukazu odvolacího soudu vydal soud první stolice usnesení ze dne 3. srpna 1934, jímž opět zahájil přerušné řízení, a vyzval právního zástupce žalovaného, aby odevzdal soudu odvolací spis mu doručený. Právní zástupce žalovaného řečené výzvě vyhověl a soud první stolice doručil odvolací spis správci konkursní podstaty, jenž podal odvolací sdělení, prohlásiv, že do sporu vstupuje. Další spor byl již veden proti konkursní podstatě žalovaného, zastoupené správcem konkursní podstaty. O d v o l a c í s o u d potvrdil napadený rozsudek.

N e j v y š š í s o u d z podnětu dovolání zrušil pro zmatečnost rozsudek odvolacího soudu i s předchozím řízením, počínajíc vyřízením návrhu žalobkyně ze dne 9. dubna 1934 na pokračování v přerušném řízení, a návrh ten odmítl.

D ů v o d y :

Jak plyne z §§ 63, 111 a 112 až 115 konk. ř. lze pokračovati proti správci úpadkové podstaty jen ve sporech o pohledávkách, jež jím byly u zkušebního roku popřeny (srv. č. 14374, 15463 Sb. n. s.). Aby však mohly býti pohledávky u zkušebního roku popřeny, jest potřebí, aby

byly ke konkursu přihlášeny (§ 104 konk. ř.). Jak plyne ze seznamu pohledávek přihlášených ke konkursu žalovaného, nebyla žalovaná pohledávka ke konkursu přihlášena. Nepřihlásila-li však žalobkyně pohledávku v konkursu, může se dalším sporem domáhati jejího zaplacení toliko ze jmění konkursu nepodléhajícího (srv. č. 14639 Sb. n. s.). Podáním ze dne 9. dubna 1934 navrhla žalobkyně, aby bylo v přerušném řízení pokračováno proti žalovanému, avšak neprávem se odvolávala na předpis § 9, odst. 2, konk. ř., jenž se na souzenou věc nehodí, ježto není proti úpadci uplatňován nárok na vyloučení věci do úpadkové podstaty nenáležící. Žalobkyně neuvedla ve svém návrhu ze dne 9. dubna 1934 výslovně, že se domáhá zaplacení jen z majetku dlužníkovy úpadkem nedotčeného (srv. č. 4297 Sb. n. s.). Nevzdala se tudíž práva domáhati se zaplacení i ze jmění náležícího do konkursní podstaty. Za konkursního řízení nelze však proti úpadci pokračovati ve sporech o uplatnění nároků na jmění, náležící do konkursní podstaty (§ 7, odst. 1, konk. ř.). Jak již shora řečeno, nelze v souzené pokračovati ve sporu ani proti správci konkursní podstaty, ježto zažalovaná pohledávka nebyla přihlášena ke konkursu. Jest proto napadený rozsudek i s předchozím řízením, počínaje vyřízením návrhu žalobkyně ze dne 9. dubna 1934, zmatečný podle § 477 č. 6 c. ř. s. (srv. č. 2327 Sb. n. s.). K této zmatečnosti bylo přihlédnuto z úřadu (§ 471 č. 7 c. ř. s. a § 513 c. ř. s.) a nezbylo než napadený rozsudek i s předchozím řízením v rozsahu právě uvedeném zrušiti. Zcela všeobecný návrh žalobkyně na pokračování v přerušném řízení proti žalovanému (úpadci), nevymezující jmění, jehož se spor týká, není za konkursního řízení přípustný (§ 7, odst. 1, konk. ř.), a bylo jej proto odmítnouti.

Čís. 16031.

Výdělečné a hospodářské společenstvo (zák. č. 70/1873 ř. z.) nelze žalovati na vydání členských podílů k společenstvu, nýbrž pouze o výplatu podílu, nastanou-li pro to předpoklady, před tím jen za podmíněk § 228 c. ř. s. o určení, že žalobci přísluší podíl.

Zák. č. 70/1873 ř. z. nemá ustanovení, že členský podíl může náležeti několika oprávněným.

Dovolují-li stanovy společenstva, aby se právní nástupce zesnulého nebo zaniklého člena převzetím jeho závodních podílů stal na jeho místě členem společenstva, jde o členství nové, jehož právní nástupce nabyl originárně.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1937, Rv I 2044/35.)

Podle žalobního přednesu se žalobkynina matka Karolina F. a ne-manželský otec žalobkynin Jan Z. stali v roce 1910 členy žalované záložny, a to pod jediným společným číslem matriky 823 s 10 podíly. Otec žalobkynin zemřel v květnu 1913 a žalobkyně se podle jeho poslední vůle stala universální dědičkou. Teprve v roce 1931 zjistila žalobkyně, že do jeho pozůstalosti patřilo též 10 polovin podílů žalované